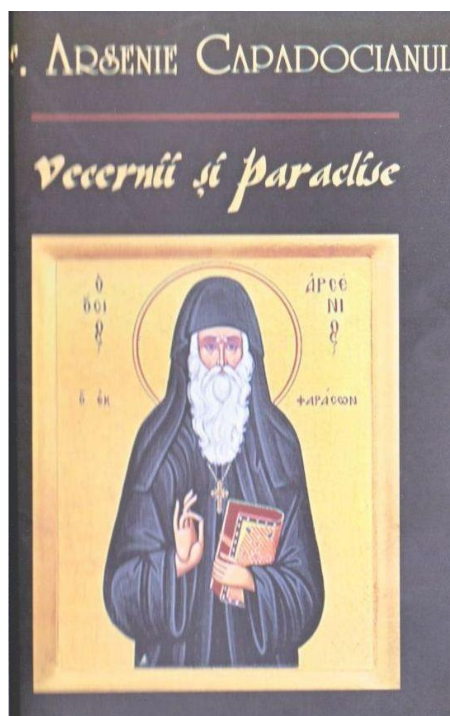
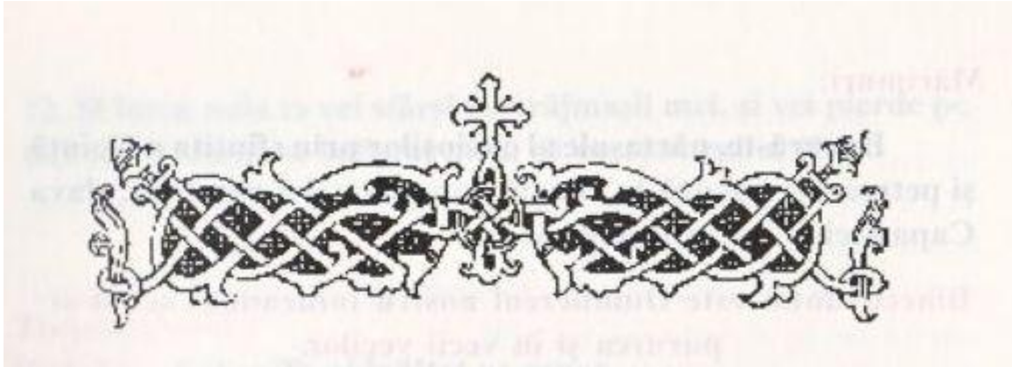
Sfântul Arsenie capadocianul - Vecernii şi paraclise

(10 noiembrie)

Index

Paraclisul Sfântului Arsenie Capadocianul

Alcătuire a ieromonahului
Athanasie Simonopetritul

Tropar, glas 3:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Viaţă îndumnezeită bine petrecând, al Mângâietorului vas cinstit te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, şi harul minunilor primind, tuturor grabnic ajutor le dai; părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să se dăruiască nouă mare milă.

Condac, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Floarea cea nou sădită a Capadociei şi vasul cel de mult preţ al virtuţilor, sfinţitul Arsenie să fie cântat de mine. Căci acesta, ca un înger în trup vieţuind, în ceata tuturor sfinţilor a ajuns, împreună cu care mijloceşte la Hristos totdeauna să ne dea nouă iertare a greşelilor.

Mărimuri: Bucură-te, părtaşule al cuvioşilor prin sfinţita nevoinţă şi petrecere; bucură-te, lauda monahilor şi a preoţilor, slava Capadociei, părinte Arsenie.

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori)

Tropar, glasul 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

De Dumnezeu prea luminate, părinte Arsenie, floarea cea cu prea bun miros a Capadociei şi al Bisericii prea mare rugător către Hristos, înalţă ale tale mâini şi al Duhului Sfânt har pogoară în sufletele celor ce rugăciunea ta cea părintească şi vie cer, şi întrutot cinstitelor tale moaşte se închină.

Slavă..., Şi acum...

Niciodată nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a vesti puterile tale noi, nevrednicii. Că, de nu ai fi stat înainte rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? De la tine Stăpână nu ne vom depărta, că pe robii tăi pururea îi izbăvești din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Şi se cântă canonul al cărui **acrostih** este: „Arsenie, ridică degrab de la noi toată patima. A(thanasie)”.

Cântarea 1, glas 8:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor izbăvit, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Arsenie, părinte de minuni făcătorule, vistieria dragostei, rugămu-ne ţie din suflet: cu sfintele tale rugăciuni către Stăpânul degrab ne izbăveşte din felurite patimi.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Scăpat-ai din curgerile râului cu ajutorul purtătorului de biruinţă Gheorghe, pentru aceea, pe noi, cei acoperiţi de viforele vieţii, scapă-ne Arsenie, părinte.

Slavă...

Cu pricepere de mic împodobitu-te-ai, casă a dumnezeieştilor harisme ajungând, de care, Arsenie, părtaşi îi arată şi pe cei ce cu credinţă te roagă totdeauna.

Şi acum...

Miluieşte lumea, tu, cea bună, ca o Maică pe Domnul tuturor înduplecând, şi înainte pune împreună rugător dumnezeiesc, Stăpână, pe Arsenie capadocianul.

Cântarea 3

Irmos: Doamne cela ce-ai înălţat bolta cea cerească şi ai zidit Biserica, Tu întăreşte-mă întru dragostea Ta, marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule de oameni Iubitorule.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Biruitor asupra patimilor te-ai arătat, cuvioase, luptând asemenea cuvioşilor cei de demult; pentru aceea, de cunună purtători, părinte, îi arată pe toţi care aleargă la mijlocirea ta.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

De Hristos purtător preot şi prea mare nevoitor ai fost, prea sfinte Părinte, postind întotdeauna; deci mâinile ridică la Cel de oameni iubitor, ca al Său ajutor să dea tuturor celor ce au trebuinţă.

Slavă...

Milostivă inimă şi doctor iscusit făcutu-te-ai farasioţilor, părinte, pe toţi tămăduind cu rugăciuni dumnezeieşti; pentru aceea, pătimirea cea cu anevoie de tămăduit a cancerului o vindeci la cei ce cad la tine.

Şi acum...

De căderile păcatelor păzeşte, Maică, pe toţi care cu dorire te cinstesc, precum pe Arsenie cel vestit păzitu-l-ai când dintru înălţime a căzut, şi pe robii tăi pe stânca lui Hristos îi întăreşte.

Apoi aceste **stihiri:**

Din tot felul de primejdii ale sufletelor şi ale trupurilor scapă pe cei ce fără vicleşug la tine aleargă, cuvioase, şi tuturor dă cu îmbelşugare ale cererilor dez-legare.

Caută cu milostivire, ceea ce eşti cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Ectenie..., **Sedealna**, glas 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scă-pare, cu deadinsul strigăm către tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

De lanţul patimilor fiind îngreuiaţi, Arsenie, tare glas spre tine slobozim, zicând: Tămăduieşte sufletele şi trupurile, şi ne întăreşte pe calea Domnului a merge.

Cântarea 4

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Învredniceşte-mă, părinte, în chip sfinţit a înălţa la Domnul rugăciuni, după cum tu ale turmei tale cereri, în sac şi în cenuşă, ai adus.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cu mijlocirile tale, cuvioase, întinatul meu suflet spală şi mă învredniceşte întrutot sfântă voia Domnului a săvârşi.

Slavă...

Pe vrăjmaşul ce mă ispiteşte alungă-1, prea cuvioase, precum cu praştia rugăciunilor pe vrăjmaşi de la turma ta ai alungat.

Şi acum...

Tămăduieşte, Cea-ntrutot nevinovată, pe mine, care după amândouă [1] pătimesc şi mă îndurerez, tu, care ai născut pe Doctorul fără de moarte, pe Hristos cel întrutot puternic.

Cântarea 5

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Acoperă pe noi cu ale tale mijlociri, Arsenie, precum acoperit-ai satul farasioţilor cu ale duhului tău tainice povăţuiri şi lupte.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Curata nevoinţă pe noi învredniceşte a iubi, Arsenie, prin care sufletul se curăţă de patimi şi Domnului asemenea se face.

Slavă...

Pe noi luminează care te cinstim, Arsenie, şi mângâie cu părtăşia sfinţilor pe cei de lucrurile vieţii necăjiţi.

Şi acum...

---

[1] *După trup şi după suflet.*

Venit-a asupră-ne năpăstuire, Ceea întrutot nevinovată, în care cerem împreun' lucrarea a tale mijlociri şi-a lui Arsenie, al tău rugător.

Cântarea 6

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Se moleşeşte-a sufletelor vlagă, şi încordarea inimii se 'moaie de feluritele ispite, o, părinte; pentru aceea prea degrabă le ridică, prin ale tale rugăciuni, Arsenie, precum, de trei ori fericite, ridicat-ai pe cei paralizaţi de ani.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Călăuzit-ai ale tale oi cuvântătoare către Hristos, între farasioţi de Dumnezeu cugetătorule, prin cinstitele cuvinte şi vieţuirea ta dumnezeiască, topindu-te din dragoste ca ceara; călăuzeşte-ne, dar, şi pe noi cei rătăciţi, Arsenie, către Acela.

Slavă...

Dumnezeiasca dragoste păzit-ai aprinsă-n toată viaţa ta, cuvioase; pentru aceea, inimile noastre zgribulite de ale îngerului rău luptări tu le aprinde, şi-ai slavei tale pe toţi ne arată părtaşi, Arsenie-ntru tot cinstite.

Şi acum...

A robilor tăi graiuri le ascultă, Fecioară, ca o grabnică ascultătoare, şi cere ajutorul cel iute foarte şi dumnezeiesc al Fiului Tău şi Stăpânul; căci unde, dacă nu la tine, cea curată, nădejdile ni le înfăţişăm?

Apoi aceste **stihiri:**

Din tot felul de primejdii ale sufletelor şi ale trupurilor scapă pe cei ce fără vicleşug la tine aleargă, cuvioase şi tuturor dă cu îmbelşugare ale cererilor dezlegare.

Cea fără de prihană, care Cuvântul prin cuvânt, în zilele mai de pe urmă, netâlcuit născutu-L-ai, roagă-L ca una ce îndrăzneala cea de Maică ai.

[Ectenie...]

Condac, glas 2:

Podobie: Păzitoarea creştinilor nebiruită, rugătoare către Făcătorul neîncetată, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm ţie: Grăbeşte spre rugăciune şi te sileşte spre mijlocire, pururea păzind Născătoare de Dumnezeu pe cei ce te cinstesc pe tine.

Ca unul ce iubit-ai pe Hristos, Arsenie, al dragostei făcutu-te-ai săvârşitor, dând tuturor, părinte, a cererilor dezlegare; pentru aceea, mai înainte şi acum apucă şi de la noi, ca pe-un păienjeniş, dezleagă, ale vicleanului ispite, ca închinându-ne la ale tale moaşte, cu drag cântări de mulţumire, înţelepte, să îţi dăm.

Prochimen: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte a dat nouă.

Evanghelia de la Matei

Matei 11, 27-30

27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Slavă...

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum…

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegea mea.***

Stihira, glas 6:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

De Hristos luminate soare, dumnezeiască slavă a capadocienilor, a celor ce se nevoiesc podoabă, laudă a preoţilor şi izvorul minunilor îmbelşugat, cuvioase, nu înceta către Hristos a mijloci, Arsenie, pentru-ai tăi robi ce rugăciunea-ţi cer, părinte; pe noi ne scoate cu blândeţe din ale trupului şi sufletelor patimi, ca la a moaştelor tale raclă cu evlavie să ne-nchinăm, şi cu bunăvoire să Îl slăvim pe Cel ce minunat pe tine te-a făcut.

Cântarea 7

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Neîncetată având în viaţa ta rugăciunea, cuvioase, şi acum stând cu sfinţii împreună, nu înceta a te ruga pururea pentru noi, săracii, şi care cu dorire te cinstim pe tine.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Avuţie având şi bogăţie harul necheltuit al Duhului dumnezeiesc, fiecăruia l-ai împărţit, Arsenie, ca un al Domnului înţelept iconom; pe care şi nouă, cu iubire de oameni, în dar îl dăruieşte.
Slavă...

Înalte lucruri săvârşind, părinte, pe sineţi te-ai smerit, Arsenie, dând slava Domnului ca un smerit cugetător; pentru aceea, dăruieşte-ne smerenie, celor ce mult ne ridicăm asupra Celui Preaînalt.

Şi acum...

Precum, Fecioară, lui Arsenie, cuviosul tău, te-ai arătat, şi sufletelor celor ce îţi strigă, al îngerului „Bucură-te”, te arată acum, ca ai necazurilor nori să se destrame şi bucuria să le strălucească lor, curată.

Cântarea 8

Irmos: Pe Împăratul ceresc pe care îl laudă îngereştile cete cântaţi-L şi prea înălţaţi-L noroade totdeauna.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Precum maice de prunci le-ai arătat pe cele sterpe cu ale tale rugăciuni, Arsenie părinte, aşa pe sufletele cele fără rod cu roade le arată.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

La Sfintele Locuri cu evlavia toată închinându-te, locaş dumnezeiesc fă sufletele noastre, pe ele aşezând dumnezeiescul har, Arsenie.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh Dumnezeu.

Precum o pasăre ce puii îşi adună, urmat-ai turmei tale ce la tine alerga, părinte; pentru aceea, îi păzeşte pe credincioşii ce la tine fug.

Şi acum...

Maică Fecioară, care pe slujitorul tău în muntele Atonului în chip de taină l-ai adus, pe toţi de muntele ceresc învredniceşte-i.

Cântarea 9

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Răsăritul luminându-1, apus-ai ca o călătoare stea în insula Kerchira, Arsenie părinte, sfinţind Elada cu trupul tău dumnezeiesc.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Arsenie, cu harul care neîncetat din ale tale moaşte iese, tămăduieşte patimile tuturor celor ce cu credinţă a ta dumnezeiască pomenire o cinstesc.

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cu următorul tău Paisie, Arsenie, tu te roagă lui Hristos, ca prin povăţuirea voastră, pe El să Îl slăvim, părinte.

Slavă...

Tu, sus, cu sfinţii salţi, părinte, iar noi jos, pe pământ, Arsenie, îţi cerem harul mijlocirilor, părinte.

Şi acum...

Învredniceşte-ne, Fecioară, de vieţuirea cea dumnezeiască cu Arsenie capa-docianul laolată, pe noi care fără de încetare, ale tale măriri le lăudăm.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Mărimuri:

Bucură-te, capadociene, de minuni făcătorule, următorul întru toate al vechilor părinţi; bucură-te, Arsenie, şi primeşte cererile celor ce cu dorire ale tale dumnezeieşti moaşte le cinstesc.
Unde, de trei ori fericite, se săvârşeşte a ta pomenire cu evlavia toată, dă arătat, Arsenie, harul tău, şi pierde ale trupurilor patimi, şi sufletelor dăruieşte pacea lui Hristos.

Avut-ai al virtuţilor urmaş, pe care, ca prunc, părinte, l-ai născut din nou întru Hristos; pe el şi împreună rugător cu tine ia-1, cu totul fericite, pe lauda cea mare a Atonului, pe cel dumnezeiesc Paisie.

(În special pentru sfintele biserici care au moaşte ale cuviosului*)*

Această întrutot sfinţită şi cinstită casă arată-o, părinte, scăldătoare a Siloamului, tămăduitoare de tot felul de boli şi patimi, ca una ce are, cuvioase, parte din moaştele tale.

Toate oştile îngerilor, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece apostoli, toţi sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceţi rugăciune ca să ne mântuim noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Obişnuitele tropare..., ectenie..., otpust

Apoi: glas 2, **Podobie:** Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Îngreuiaţi de multe patimi, pe tine te rugăm, cugetătorule de Dumnezeu, Arsenie părinte: tămăduieşte bolile şi ale trupului dureri, şi vindecă a sufletului toată neputinţa, şi născători arată pe cei ce aceasta o voiesc, căci mare rugător, Stăpânul, te-a dăruit pe tine lumii, şi cu lucrare de minuni El te-a cinstit.

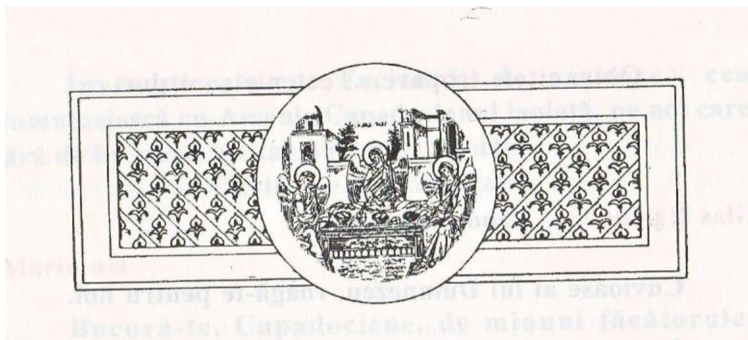
Glas 8: Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Glas 2: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu: păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Stihuri: Rugăciunile celor ce cer de la tine primeşte-le, părinte, izvor fiind Arse-nie, al dragostei de oameni.

Al doilea Paraclis al Sfântului Arsenie capadocianul

Începutul obişnuit, apoi:

Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),

Tropar, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Prin nevoinţă Domnului bineplăcând, har bogat de la Dânsul ai luat, Arsenie, cel ce eşti împreună cu cetele fără de trup; pentru aceea, te rugăm nu lipsi a mijloci să fim izbăviţi de toată vătămarea şi ocara, cei ce la acoperământul tău ne sârguim, înţelepte, şi caldă sprijineala ta o cerem.

Slavă..., aceeaşi ***Şi acum..., a Născătoarei***

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, ce ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea primejdii? Şi cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canon

Canonul al cărui **acrostih** este „Har dă-mi, cuvioase părinte. A lui Gherasim”.

Cântarea 1, glas 8

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor izbăvit, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Bucuria cea adevărată dobândind, de toată deznădejdea şi nebunia vrăjmaşului îi izbăveşte, Arsenie, părinte purtătorule de Dumnezeu, pe cei ce la acoperământul tău aleargă.

Răsărit-ai ca o stea nouă, luminând-ne cu vieţuirea ta cea cuvioasă; pentru aceea, întunericul patimilor noastre alungă-l, cuvioase, cu ale tale mijlociri.

De cele curgătoare te-ai depărtat cu totul; pentru aceea, de grijile cele îndurerate mintea şi sufletul şi inima le izbăveşti, ale celor ce de tine se apropie, Arsenie părinte.

A Născătoarei

Tămăduieşte ca o împreun-pătimitoare, Fecioară, inima mea cea cumplit rănită şi cere mie a greşealelor iertare cu ale tale mijlociri la Fiul tău cel milostiv.

Cântarea 3

Irmos: Doamne cela ce-ai înălţat bolta cea cerească şi ai zidit Biserica, Tu întăreşte-mă întru dragostea Ta, marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule de oameni Iubitorule.

Precum odinioară, cuvioase, de bolile cele de mult feluri pe foarte mulţi ai izbăvit cu rugăciunea către Domnul, aşa din patimile necurate şi din toată supărarea pe noi ne izbăveşte Arsenie, părinte.

Mărind în viaţă pe Domnul tuturor, Arsenie părinte, prea mare slavă dobândit-ai; pentru aceea, din mari primejdii tu ne izbăveşte şi de asupreala celui atotnimicitor.
Slujbaş al Domnului şi de o ceată cu nevoitorii, Arsenie cuvioase, tu păzeşte cu al tău reazem această mănăstire ce cu evlavie multă, părinte la cinstitele tale moaşte cade.

A Născătoarei

Ca Pricinuitorul tuturor lumea să mântuiască, trup din curate sângiurile tale a luat, Fecioară; pentru aceea, neputinţa mea trupească o tămăduieşte şi mintea mea cu strălucirea harului o luminează.

Apoi aceste **stihiri:**

Cu ale tale mijlociri, Arsenie, purtătorule de Dumnezeu, de toată asuprirea şi supărarea mântuieşte pe cei ce la ocrotirea ta cea caldă aleargă.

Caută cu milostivire, ceea ce eşti cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Ectenie şi **Sedealna**, glas 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Pe Hristos, Arsenie, cu sârguinţă roagă să se dea nouă a greşealelor iertare şi vindecarea patimilor şi a sufletului sănătate şi a trupului, şi propăşire în cinstita vieţuire, ca parte să avem de slava cea dumnezeiască.

Cântarea 4

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Cu darurile Duhului dumnezeiesc, părinte, luminându-te, în dar, cuvioase, către noi tu te îndură şi de necazul ce ne ţine izbăveşte.

Tăria cea dumnezeiască neputinciosului meu suflet cere-o, Arsenie, ca toată înşelarea şi rătăcirea să o biruiesc, a îngerului celui pierzător.

Ca unul ce ai mântuit pe îndrăciţi din stăpânia celui ce-i luptă, aşa, Arsenie, şi pe noi ne izbăveşte de asuprelile acestuia.

A Născătoarei

Munte dumnezeiesc te-ai arătat, de Dumnezeu Născătoare, şi cu bogate haruri umbrit, din care [a venit] Mântuitorul în lume ca să locuiască, şi pe om a mântuit.

Cântarea 5

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Înalţă a noastră inimă, părinte cuvioase, la dragostea desăvârşită a lui Hristos, în pace ocârmuindu-ne, Arsenie.

Cu ploile cele de taină ale mijlocirilor tale către Domnul stinge văpaia patimilor ce ne topeşte Arsenie, părinte.

Sfărâmă, înţelepte, meşteşugirile vrăjmaşului, păzind nevătămată de uneltirea lui, rugămu-te, această mănăstire.

A Născătoarei

Îndreptează-ne, Fecioară, la viaţa cea mai bună, ţinând departe năvălirile vrăjmaşului şi pace sufletelor noastre dăruind.

Cântarea 6

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Primit-ai de la Dumnezeu, Arsenie, harul minunilor mântuitor; pentru aceea, toate slăbiciunile sufletelor şi trupurilor le tămăduieşte totdeauna, de care nevătămat tu mă păzeşte, pe cel ce scap la acoperământul tău, părinte.

Cumplit întreit val al patimilor mele cu liniştirea caldei tale mijlociri spre potolire-l schimbă şi la limanul voii celei dumnezeieşti, părinte, nevătămat pe mine mă călăuzeşte, ca unul ce ai îndrăznire către Domnul.

Numărându-te în ceata sfinţilor, ca unul ce-n chip sfânt ţi-ai petrecut viaţa, acestei mănăstiri, Arsenie, îi cere pace şi bucurie şi sfinţire, ca una ce dumnezeieşti moaştele tale le-a dobândit ca o dumnezeiască comoară.

A Născătoarei

Pe al tuturor Mântuitor şi Făcătorul născând din pântecele tău cel fără de prihană, de a vrăjmaşului nebunie mă mântuieşte, Fecioară, şi întăreşte-mă cu frica Ziditorului, ca în chip neabătut să calc pe calea sfintei voi.

Apoi aceste **stihiri:**

Cu ale tale mijlociri, Arsenie, purtătorule de Dumnezeu, de toată asuprirea şi supărarea mântuieşte pe cel ce la ocrotirea ta cea caldă aleargă.

Cea fără de prihană, care Cuvântul prin cuvânt în zilele mai de pe urmă netâlcuit născutu-L-ai, roagă-L, ca una ce îndrăzneala cea de Maică ai.

[Ectenie...]

Condac, glas 2:

Podobie:

Cu nevoinţa ta slăvind pe Domnul, învrednicitu-te-ai de slava cea dumnezeiască de la El; pentru aceea, de necinstea necazurilor şi făcătoarelor de stricăciune patimi ne izbăveşte, purtătorule de Dumnezeu, Arsenie.

Prochimen: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Evanghelia de la Matei

Matei 11, 27-30
27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, de-cât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Slavă...

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum…

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila ta şi după mulţimea îndu-ră-rilor Tale curăţeşte fărădelegea mea.***

Glas 6, **Podobie:** Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Răsărind ca o stea nou luminată din răsărit, cu strălucirile virtuţilor pe toţi ce te cinstesc îi luminezi; pentru aceea, acum, cuvioase, de toată vătămarea luptătorului vrăjmaş şi de orice necaz şi de înconjurările cele de multe feluri, de boli şi supărări, păzeşte nerăniţi cu ale tale rugăciuni la Domnul, Arsenie, slujitor al lui Hristos, pe cei ce cu evlavie la ale tale sfinte moaşte cad.

[Preotul: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău...]

Cântarea 7

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu cuget cald apropiindu-se femeile cele mai înainte sterpe, maici s-au făcut prin moaştele tale dumnezeieşti, bucuroase fiind de prunci cu sprijineala ta, Arsenie, de trei ori fericite.

Cu mijlocirea ta curăţitoare rănile sufletului meu le curăţeşte şi pricini dă-mi de pocăinţă adevărată, ca un sprijinitor al meu fierbinte, Arsenie sfinţite, al îngerilor împreună cetăţean.

Cinstit dumnezeiesc dar dobândit-a, Arsenie părinte, a Teologului mănăstire dumnezeieşti moaştele tale, de care cu credinţă apropiindu-se, dumnezeiescul har îl ia şi nevăzut se umple de bucuria cea cerească.

A Născătoarei

Întinzând harul cel îmbelşugat, Fecioară, al acoperământului tău peste noi, întoarce de la noi pân' la sfârşit tot vicleşugul ucigaşului de om vrăjmaş şi la cărarea mântuirii ne călăuzeşte.

Cântarea 8

Irmos: Pe Împăratul ceresc pe care îl laudă îngereştile cete cântaţi-L şi prea înălţaţi-L noroade totdeauna.

Cu sfânt toiagul veghii tale celei dumnezeieşti ca nişte oi ne du, părinte, la ale nemuririi tainice păşuni.

De sus priveşte pe cei ce cu evlavie înainte la ale tale moaşte stau şi dă acestora, părinte, ale ajutorării tale- mbelşugate arătări.

Acoperă neîncetat, cu ocrotirea ta cea părintească, această sfântă mănăstire a Teologului, ce cu credinţă de ale tale dumnezeieşti moaşte se apropie.

A Născătoarei

Tămăduieşte sufletul meu cel neputincios, Fecioară, şi mie dă lacrimi de pocăinţă, să te slăvesc pe tine, cea plină de har.

Cântarea 9

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

De toată nebunia izbăveşte, a nevăzuţilor şi cei văzuţi vrăjmaşi, tu, purtătorule de Dumnezeu Arsenie, această turmă care cu credinţă te măreşte.

Cu cuvioşii împreună dănţuind, cu ei, tu, purtătorule de Dumnezeu Arsenie, roagă-te pentru noi, cei care ale tale dumnezeieşti biruinţe lăudăm.

De acum cu îngerii-ntru cei de sus, părinte, cântând pe Dumnezeu Cel în Treime, pururea mijloceşte să se mântuiască cei ce te cinstesc, cuvioase.

A Născătoarei

Ca pe Maica lui Dumnezeu cântămu-te, Fecioară, şi netăcut „Bucură-te” îţi strigăm; căci pururea cu mijlocirea ta ne mântuim, Fecioară.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Mărimuri:

Bucură-te, părtaşule al cuvioşilor prin sfinţita nevoinţă şi petrecere; bucură-te, lauda monahilor şi a preoţilor, slava Capadociei, părinte Arsenie.

Cu ostenelile îmbunătăţitei vieţuiri, părinte, de cugetele pământeşti pe tine curăţind, harul minunilor primit-ai de la Dumnezeu, tuturor cele mai bune arătând, Arsenie.

Cumplite patimi ai tămăduit, părinte, şi ai smerit a dracilor tărie, de-a căror vătămare nerăniţi păzeşte pe noi, Arsenie, ca unul ce la Hristos ai îndrăzneală.

Cu bucurie ai intrat în a virtuţii luptă, cu gând cugetător la cer, şi a nepătimirii haruri ai cules, Arsenie părinte, cugetătorule de Dumnezeu şi împreună cetăţean cu îngerii.

Păzeşte şi acoperă de orişice urgie dumnezeiasca mănăstire a teologului Ioan, ce l-ale tale moaşte cu credinţă se închină şi strigă la al tău ajutor, părinte.

Dă cetei monahiilor, părinte, blagoslovenie părintească şi zel dumnezeiesc spre luptele duhovniceşti, Arsenie, şi de cursele şarpelui să le izbăveşti.

Toate oştile îngerilor, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece apostoli, toţi sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceţi rugăciune ca să ne mântuim noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Obişnuitele tropare..., ectenie..., otpust.

Apoi: glas 2, **Podobie:** Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind

cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Stih: ***Cuvioase al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Rugămu-te, pe toţi care la racla dumnezeieştilor tale moaşte cu credinţă cad, Arsenie, de toată înconjurarea şi necazul izbăveşte-i, şi nerănită de sminteli această mănăstire o păzeşte cu sprijineala ta, şi cere dezlegare de greşeale şi scăpare de orice boală celor ce ale tale fapte bune fericesc.

Glas 8: Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Glas 2: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu: păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Distih: Arsenie, primeşte rugăciunea aceasta şi dă harul tău lui Gherasim.

Vecernia mică

La Doamne, strigat-am punem 4 stihuri şi cântăm următoarele **stihiri,** glas 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Următor al celor de demult cuvioşi cu vieţuirea ta curată, în anii cei mai de pe urmă, adevărat te-ai arătat, Arsenie cuvioase, şi ai primit lucrarea cea dumnezeiască a Duhului celui Sfânt; pentru aceea, te rugăm pe tine: la Mântuitorul mijloceşte pentru toţi cei ce pe tine te cinstesc.

Cu nevoinţa cuvioaselor virtuţi, al tău suflet ai luminat, Arsenie cuvioase, şi cu mulţime de minuni împodobindu-te, părinte, la mulţi bine le-ai făcut, tămăduind cu harul cel dumnezeiesc, ca un prea îndumnezeit al lui Hristos slujitor, ale sufletelor şi trupurilor boli, a celor ce de tine se apropie.

Înălţându-ţi mintea către Dumnezeu, Arsenie cuvioase, mai presus de toată lumea, prin vieţuirea ta, te-ai arătat, şi de cele cereşti îndrăgostit făcându-te, împărtăşitu-te-ai de slava cea mai bună, rugându-te pururea să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cu a moaştelor tale raclă îmbogăţindu-ne, părinte, care harul cel dumnezeiesc îl izvorăşte, precum un chivot de sfinţire, cinstită pomenirea ta cu dor o prăznuim, Arsenie, al îngerilor împreună stătător, şi ţie îţi strigăm: această mănăstire mântuieşte-o de toată vătămarea celui pierzător.

Slavă..., glas 2

Cu ale înfrânării osteneli muncindu-ţi trupul, în inimă primit-ai dumnezeiasca strălucire, părinte cuvioase; şi cu părinţii cei de odinioară întrecându-te, avut-ai parte de răsplătiri, sprânceana vrăjmaşului călcând, Arsenie fericite; de a căruia înşelare şi pe noi, cu ale tale mijlociri la Dumnezeu, ne izbăveşte.

Şi acum...

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

La Stihoavnă

Glas 2:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Viaţă nevoitoare în vremile mai de pe urmă, Arsenie, petrecând, după sfârşit, de-a îngerilor slavă te-ai împărtăşit.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Floare nou înflorită din Capadocia, Arsenie, înflorind, pe noi ne bine-nmiresmezi cu tainice harisme.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Păzeşte această lăudată mănăstire, cu moaştele tale dumnezeieşti, de toată încon-jurarea, Arsenie, de trei ori fericite.

Slavă...

Dat-ai, Treime, dumnezeiescului Arsenie, tărie şi dumnezeiescul har prin care tu-turor ne dăruieşte tămăduiri mântuitoare.

Şi acum...

Cu credinţă Fiului tău slujind Arsenie dumnezeiescul, de a ta dragoste şi luminare învrednicitu-s-a, de Dumnezeu Născătoare.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

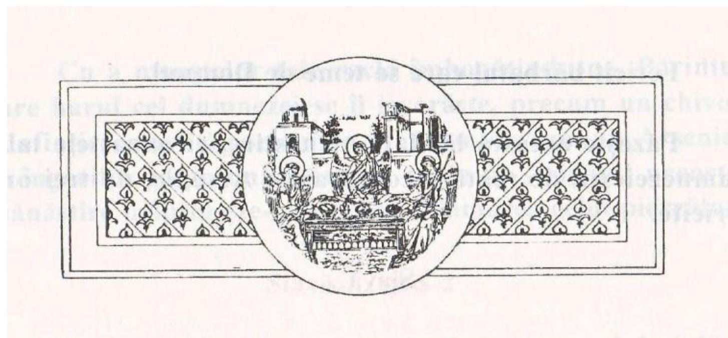
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tropar..., Otpust.

Vecernia mare

După [obişnuitul] început şi Fericit bărbatul, la Doamne, strigat-am punem 6 stihuri şi cântăm următoarele **stihiri**, glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Văzutu-te-ai ca o stea nou arătată, strălucind din Capadocia în anii cei de pe urmă, Arsenie cuvioase, împreună locuitorule cu îngerii, şi cu razele vieţuirii tale pe noi ne luminezi, dezlegând noaptea cea fără de lună a patimilor şi necazurilor. Pentru aceea, prăznuim sfântă pomenirea ta, întru veselia inimii, părinte, cinstindu-te pe tine.

Când prin ale înfrânării osteneli ţi-ai curăţit sufletul de cugetele pământeşti, părinte, organ al Duhului dumnezeiesc pe el desăvârşitu-l-ai, cuvioase, şi har de minuni ai izvorât, Arsenie, spre mântuirea multora; căci patimi felurite tămăduieşti şi roiurile de diavoli le alungi de la cei ce cu evlavie vin la tine.

Cu dumnezeiesc cuvânt şi cu înţelepciune şi cu însemnele de biruinţă ale petrecerii duhovniceşti împodobindu-te, Arsenie cuvioase, în chip vădit la toţi ai arătat, părinte, harismele şi strălucirea dumnezeieştii dragoste; căci pildă a vieţii celei îmbunătăţite te-ai arătat şi chip deopotrivă şi întocmai cu părinţii cei dumnezeieşti.

Pe cei ce cu credinţă la tine aleargă, de toată neputinţa şi vătămarea degrab i-ai izbăvit, cu ale tale mijlociri dumnezeieşti către Hristos Mântuitorul, arătându-te îngrijitor al obiceiurilor îmbunătăţite, ca unul tuturor cinstit şi plin de har, şi vieţuirea tuturor celor fără de rânduială, părinte, întru Domnul povăţuind şi călăuzind cu prea dumnezeiască cuviinţă.

Sfinţită vieţuire săvârşind şi din tinereţe pe urmele cuvioşilor de odinioară prea bine păşind, Arsenie cuvioase, îmbogăţitu-te-ai de harul cel bogat al minunilor. Pentru aceea, cele ce aleargă la moaştele tale se dezleagă de lanţurile nenaşterii şi maici de prunci se văd, şi pătimirea cancerului se tămăduieşte.

De dumnezeiasca slavă bucurându-te şi prin fericită tmpărtăşire îndumnezeindu-te, părinte, mijloceşte pururea, Arsenie, ca unul ce eşti prea tare împreună pătimitor, pentru această mănăstire care se îmbogăţeşte cu moaştele tale cele cinstite ca şi cu un dar dumnezeiesc, şi tuturor celor ce te laudă le cere iertare de greşeale şi izbăvire de tot felul de patimi.

Slavă..., glas 6

Dându-te pe sineţi Domnului, urmatu-l-ai fără prihană prin vieţuirea cea nevoitoare, Arsenie cuvioase; căci primind focul cel dumnezeiesc pe care Domnul pe pământ a-l arunca a venit, depărtatu-te-ai cu înţelepciune de cele pământeşti şi afară de lume şi de trup te-ai făcut, vieţuind ca un înger. Şi vistierie a dumnezeieştilor daruri făcându-te, însuţi de minuni făcător te-ai arătat şi pildă a faptelor celor îmbunătăţite în vremea noastră. Pentru aceea, culegând răsplătirile ostenelilor, nu înceta a mijloci, părinte, pentru cei ce cu credinţă şi dorire săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum..., acelaşi glas

Cine nu te va ferici pe tine... (Dogmatica)

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei..., Paremii:

De la înţelepciunea lui Solomon citire:

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele chin. Părutau în ochii celor fără de minte că au murit, şi păgubire a fost socotită ieşirea lor, şi plecarea de la noi, sfărâmare. dar ei sunt în pace. Căci chiar dacă în ochii oamenilor au fost chinuiţi, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind

pedepsiţi, mari bunătăţi li se vor face. Că Dumnezeu i-a încercat şi i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a curăţit şi ca pe jertfă de ardere de tot i-a primit. Şi în vremea cercetării lor vor străluci şi ca scânteile în mirişte vor alerga. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni popoare, şi Domnul va împărăţi peste ei în veci. Cei ce se încred într-Însul pricepe-vor adevărul, şi credincioşii în dragoste vor rămâne la El; că har şi milă sunt întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

De la înţelepciunea lui Solomon citire:

Drepţii în veac vor fi vii şi întru Domnul plata lor, şi purtarea lor de grijă la Cel Preaînalt. Pentru aceea, lua-vor împărătesc însemnul bunei cuviinţe şi diadema frumuseţii din mâna Domnului; căci cu dreapta Lui îi va acoperi şi cu braţul îi va ocroti. Lua-va drept arme râvna Sa şi va înarma zidirea spre apărarea de vrăjmaşi. Îmbrăca-va dreptatea ca o platoşă; şi coif va pune împrejur judecata nefăţarnică. Lua-va cuvioşia ca pavăză nebiruită; ascuţi-va mânia cea tăioasă drept sabie; lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Merge-vor bine ţintite săgeţile fulgerelor şi ca dintr- un arc al norilor bine încordat vor ţâşni spre ţintă; şi din praştie va fi azvârlită grindină plină de mânie. Mânia-se-va împotriva lor apa mării şi râurile îi vor acoperi fără cruţare; împotriva lor va sta duhul puterii şi ca viforul îi va risipi, şi nelegiuirea va pustii tot pământul, şi facerea de rău va sfărâma scaunele celor puternici. Auziţi, aşadar, împăraţi, şi înţelegeţi; învăţaţi-vă, judecători ai marginilor pământului; luaţi în urechi, cei ce stăpâniţi mulţimea şi vă lăudaţi cu mulţimi de neamuri; că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, şi puterea de la Cel Preaînalt.

De la înţelepciunea lui Solomon citire:

Dreptul, dacă ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Căci bătrâneţe cinstită nu este cea de mulţi ani, nici nu se măsoară cu numărul anilor. Ci chibzuinţă este pentru oameni cărunteţe, şi vârsta bătrâneţii este viaţa nespurcată. Bineplăcut lui Dumnezeu fiind, a fost iubit; şi vieţuind între păcătoşi, a fost mutat; răpit a fost ca nu cumva răutatea să schimbe priceperea lui sau vicleşugul să înşele sufletul lui. Căci vraja răutăţii întunecă cele bune, şi nestatornicia poftei surpă mintea cea fără de răutate. Desăvârşindu-se, în puţină vreme a împlinit ani îndelungaţi; căci plăcut era Domnului sufletul lui; pentru aceea a ieşit degrabă din mijlocul răutăţii. Iar popoarele au văzut şi nu au înţeles, nici nu au pus în minte una ca aceasta; că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru cei aleşi ai Lui.

La Litie

Idiomela, glas 1:

Cu lumina virtuţilor strălucindu-ţi mintea, ca un fiu al luminii ai umblat pe cărarea vieţii, cuvioase Arsenie. Căci întru legea lui Dumnezeu ziua şi noaptea cugetând, ai odrăslit roadele Duhului Sfânt, prin care cugetele credincioşilor veseleşti şi harurile sălăşluirii în Hristos arăţi şi pe toţi îi ridici să strige Mântuitorului: Doamne, slavă Ţie.

Glas 2: Cu nevoinţă luptându-te, prin înfrânare şi rugăciune şi întinse privegheri trupul ai omorât, cuvioase părinte; şi prin dumnezeieşti urcuşuri la Dumnezeu suindu-te, ca pe o haină îmbrăcat-ai lucrarea cea de viaţă făcătoare; căci hainele de piele cu înţelegere le-ai dezbrăcat şi, întinzând darurile harului ce întru tine sălăşluieşte, tămăduieşti pe cei bolnavi, şi tuturor dumnezeiasca bunătate arătând, Domnului aduci pe cei ce către tine se apropie, Arsenie; pentru aceasta, prăznuim sfântă pomenirea ta.

Glas 3: Ca o stea nou strălucitoare prin prea curată nevoinţa ta ne-ai răsărit, purtătorule de Dumnezeu Arsenie; căci zugrăvind virtuţile cuvioşilor de odinioară, împărtăşitu-te-ai de a acelora slavă, şi de răsplăţi deopotrivă de la Dumnezeu învrednicitu-te-ai; căci înaintea Domnului fără prihană vieţuirea ta a fost şi cuvioasă adormirea ta; că toate ale tale Lui le-ai dat, de la care şi cununa nestricăciunii ai luat, mijlocind neîncetat pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Glas 4: Omorârea Mântuitorului, părinte, îmbrăcând, ca un străin şi pribeag în lume vieţuit-ai, nepurtând nicidecum grijă de trup; şi chipul bunătăţilor celor mai presus de lume înaintea ochilor având, tuturor le arăţi mai dinainte comoara vieţii care va să fie, întru smerire şi multă neagonisire şi bogăţie de iubire viaţa petrecând. Ci, o, Arsenie fericite, neîncetat fă mijlocire să se mântuiască cei ce pe tine fericesc.

Slavă ..., glas 4

Pe cel între cuvioşi cuvios şi între sfinţi stea nou arătată, pe Arsenie cel dumnezeiesc, cu laude şi cântări să il cinstim cetele dreptcredincioşilor; căci slăvit fiind de Duhul, al capadocienilor pământ sfinţit-a cu sudorile de nevoinţă; şi întărind pe credincioşi cu puterile minunilor, pe toţi cu a sa pildă îi învaţă a cugeta şi căuta cele de sus, cerând nouă a greşealelor iertare şi dumnezeiasca milă.

Şi acum....

De tot felul de primejdii pe robii tăi păzeşte, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

La Stihoavnă

Glas 5, **Podobie:** Bucură-te, cămara...

Bucură-te, cel ce în vremurile de pe urmă cu adevărat viaţă întocmai cu îngerii ai petrecut, prin nevoinţă prea întinsă şi multă înfrânare, ca un prea dumnezeiesc al lui Hristos slujitor, Arsenie cuvioase, dreptarul virtuţilor, organul cel de Dumnezeu mişcat al nepătimirii, vasul cel de bun folos al sfinţitelor suişuri, pomul care, prin ploile harului, a adus acum roadă de viaţă veşnică şi îndulcirea cea cerească; pe Hristos roagă să se dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Bucură-te, odrasla Capadociei, cel de o stare întocmai cu nevoitorii cei din veac, vistieria dragostei dumnezeieşti, făclia facerii de bine, uşurarea celor osteniţi, Arsenie cuvioase, cel ce cu puterile minunilor tămăduieşti, prin harul dat ţie, pe cei din nevoi şi osteneli şi patimi. Pentru aceasta, fericimu-te pe tine, care în chip cuvios ai vieţuit, şi racla cinstitelor tale moaşte o înconjurăm, de la care tuturor dai veselie şi pace şi dumnezeiască milă.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Bucură-te, părinte purtător de Dumnezeu, cel ce prin fapte îmbunătăţite pe pământ te-ai arătat prea dumnezeiesc şi plin de bunătate, şi ai dobândit harul minunilor; căci pe mulţi de patimi asupriţi ai tămăduit şi pe îndrăciţi ai izbăvit de chinuire cu rugăciunea ta către Hristos cel iubitor de oameni; pentru aceasta, şi cele viitoare mai înainte spunându-le, Arsenie, la corturile cereşti cu bucurie te-ai suit, rugând pe Hristos pentru toţi care pomenirea ta o săvârşesc, părinte.

Slavă..., glas 8

Prin luptele nevoinţelor tale primind lumina Mângâietorului, ca un luceafăr nou luminat te-ai arătat nouă, Arsenie; căci mai presus de cele stricăcioase în trup te-ai arătat, într-aripându-te cu dragostea dumnezeiască; şi pe Cel Sfânt între sfinţi cu sfântă cuviinţă slăvind, număratu-te-ai cu sfinţii împreună şi la pomul vieţii din nou te-ai aşezat. Şi acum, slava Împăratului Hristos văzând, neîncetat te roagă pentru cei ce te cinstesc.

Şi acum...

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tropar, glas 5

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne

închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Vieţuirea cuvioşilor urmând în vremurile de pe urmă, Arsenie părinte, umplutu-te-ai de darurile Duhului dumnezeiesc, şi însuşi de minuni lucrător făcându-te, de Dumnezeu purtătorule, dai fiecăruia belşug de bunătăţi din Dumnezeu, cu rugăciunile tale către Domnul.

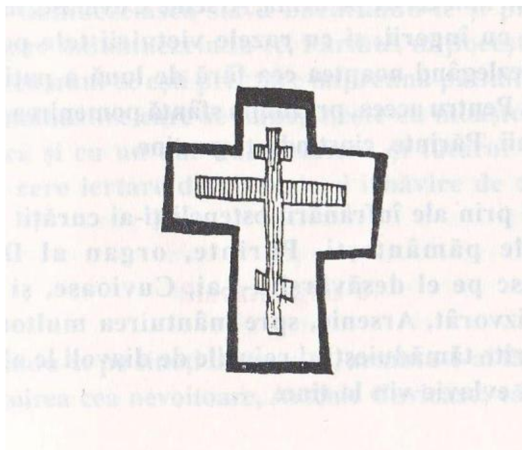
Altul, glas 3; **Podobie:** Mărturisirea dumnezeieştii credinţe...

Viaţă îndumnezeită bine petrecând, al Mângâietorului vas cinstit te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, şi harul minunilor primind, tuturor grabnic ajutor le dai; părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să se dăruiască nouă mare milă.

Al Născătoarei, glas 3

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară; căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin cruce primind patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune ca un Iubitor de oameni.

La Utrenie

După prima catismă, **Sedealna**, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Răsărit-ai nouă ca o stea nou luminată, prin nevoinţa virtuţilor şi a ostenelilor cuvioase, Arsenie fericite, şi luminezi totdeauna sufletele noastre cu strălucirile cele înţelegătoare; pentru aceasta, astăzi luminat prăznuim pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

A Născătoarei

Pe Dumnezeu în chip mai presus de fire zămislind Fecioară şi născându-L cu trup spre mântuirea noastră, osânda Evei cu naşterea ta ai dezlegat. Pentru aceea, dezlegă legătura greşealelor mele şi pocăinţa cea curată mie dă-mi, ca o Maică a Ziditorului meu.

După a doua catismă, **Sedealna**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa

dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu căldură urmelor curioşilor urmând, strălucit-ai cu a virtuţilor lumină şi cu nevoinţa, Arsenie cuvioase; pentru aceea, Capadocia se laudă întru tine, părinte, şi te cinsteşte toată Biserica lui Hristos, pe care cu ale tale mijlociri neîncetat neclătinată o păzeşte.

A Născătoarei

Când pe Hristos, pe Dumnezeu cel peste toate, în pântece purtatu-L-ai, din vechea blestemare ai izbăvit pe om, Fecioară cu totul fără de prihană; pentru aceea, pe tine ca pe o pricină a mântuirii te cântăm şi deopotrivă ca pe o tare temelie a nădejdii. Ci, o, de Dumnezeu Născătoare, cele mai bune dă-le nouă.

După Polieleu, Sedealna, glas 8:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Din răsărit ca un soare înţelegător în zilele mai de pe urmă arătându-te, cu razele vieţuirii tale şi cu lumina harului a patimilor ceaţă totdeauna risipeşti, şi pe toţi ridici spre dragostea dumnezeiască; pentru aceea, primind cinstea nestricăciunii, izbăveşte de toată stricăciunea pe cei ce cu dorire te cinstesc, Arsenie de Dumnezeu purtătorule, mijlocind cu stăruinţă la Hristos să se dăruiască a greşealelor iertare celor ce cu evlavie se apropie de moaştele tale dumnezeieşti.

A Născătoarei

Pe Stăpânul tuturor şi Făcătorul netâlcuit în pântecele tău zămislind, pe Dânsul, Dumnezeu şi om, neschimbat şi neamestecat L-ai născut, pe Cel ce pentru mila cea fără hotar lumea o izbăveşte din supărarea de demult. Pentru aceea, te cântăm cu cântări fără tăcere şi cu credinţă slăvim naşterea ta cea negrăită, Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată. Mijloceşte la Fiul tău şi Dumnezeu să se dăruiască a greşealelor iertare celor ce cu evlavie se apropie pururea de mijlocirea ta.

Antifon I al glasului 4

Prochimenul: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Fericit băratul care se teme de Domnul.

Toată suflarea...,

Evanghelia de la Sfântul Sava (5 dec.):

Evanghelia de la Matei

Matei 11, 27-30
27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă ...

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Idiomela, glas 6:

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după marea mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegea mea.***

Purtătorule de Dumnezeu Arsenie, păşind pe cărarea cea strâmtă şi necăjită, căile cele fără de rânduială ale vrăjmaşului cu lărgimea virtuţilor ai strâmtorat şi în lărgimea Raiului sălăşluindu-te, al veşnicelor bunătăţi moştenitor te-ai făcut, văzând şi bucurându-te de cele mai presus de cuvânt. Pentru aceea te rugăm: nu înceta, părinte, mijlocind, ca şi noi parte să avem de fericirea cea vecuitoare.

[Preotul: Mântuieşte Doamne poporul Tău...]

Canoanele: al Născătoarei şi al cuviosului, al cărui acrostih este: „Luptele lui Arsenie cânt. Al lui Gherasim”.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Primind lumina Dumnezeirii celei una şi în trei sori, dezleagă, părinte, noaptea cea fără de lună a minţii mele cu mijlocirile tale, Arsenie, ca să cânt cu vrednicie virtuţile şi minunile petrecerii tale celei nevoitoare.

Întreagă dorirea sufletului, Arsenie, cu neîntoarsă minte, către Dumnezeu şi Ziditorul tuturor ai tins-o; pentru aceea, petrecut-ai ca un fără de trup, Părinte, dulcea pătimire a trupului urând, ca unul ce ai râvnit cele mai presus de minte.

Zdrobindu-ţi trupul tău cu ale nevoinţei osteneli, părinte, şi omorând toate mişcările patimilor, sufletul ţi-ai făcut locaş primitor al nepătimirii, şi de la Dumnezeu primit-ai harul minunilor, Arsenie.

A Născătoarei

Purtător de trup pe Cuvântul cel mai înainte fără de trup şi de un scaun cu Tatăl, care firea Sa nu a schimbat, netâlcuit născutu-L-ai, Cea fără de prihană, care, pentru milostivirea milei, la vechea vrednicie lumea din stricăciune a întors.

Cântarea 3

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Ridicând pe umeri crucea, pe urmele Mântuitorului cu neclintită minte ai umblat, cele din lume ca stricăcioase lepădând, Arsenie, şi spre nestricăciune cu sârguinţă grăbindu-te.

Dumnezeieştile cuvinte ale Evangheliei plinind, cugetătorule de Dumnezeu, cu împreună pătimire pe cei neputincioşi tămăduieşti şi uşurare celor ce cumplit pătimesc le dai, cu fapta şi cuvântul, ca un adevărat învăţăcel al lui Hristos, părinte.

Cu rugăciuni prea încordate şi privegheri şi osteneli ale înfrânării luminând, de Dumnezeu purtătorule, celor fără de minte povăţuitor şi tuturor cinstit te-ai arătat, Arsenie, pentru desăvârşirea faptei bune.

A Născătoarei

Din pântecele tău cel fără de prihană, Cuvântul cel mai presus de fiinţă luând a oamenilor fiinţă, pentru milostivirea îndurărilor pe om l-a îndumnezeit, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, a tuturor muritorilor scăpare.

Sedealna, glas 3:

Podobie: Mărturisirea dumnezeieştii credinţei...

Cu dragostea dumnezeiască strălucindu-te, cu faptele înfrânării luminat-ai, şi uneltirile vrăjmaşului le-ai nimicit, şi vieţuirea celor de demult părinţi acum o ai râvnit, Arsenie; cu care împreună mijloceşte la Domnul, cel ce te-a slăvit pe tine, ca mare milă nouă să se dăruiască.

A Născătoarei

Prin Dumnezeiescul Duh, mai dinainte, de demult pe tine te-a văzut proorocul munte dumnezeiesc, împodobit cu haruri şi virtuţi; căci Dumnezeu din tine, cea cu totul fără de prihană, a ieşit şi lumea cea pierită mântuit-a; pe Acesta roagă, întru-tot-lăudată, să se dea nouă curăţire de greşeale şi dumnezeiască milă.

Cântarea 4

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Cu legea lui Dumnezeu rânduindu-ţi toată viaţa, ca un prea iscusit al faptei bune lucrător, plin te-ai făcut de lumina cea dumnezeiască, şi cu cunoştinţa celor viitoare îmbogăţindu-te, Arsenie părinte, mai dinainte ai văzut cele de departe ca unele ce sunt de faţă, de Dumnezeu cugetătorule, lămurit arătând mai dinainte cele ce vor să fie.

Noroiul patimilor, Arsenie, scuturându-l, şi curăţindu-ţi sufletul şi trupul cu curgerile lacrimilor şi cu rugăciuni, livadă a nepătimirii a mir mirositoare te-ai arătat, cuvioase, mireasmă de viaţă dând şi totdeauna alungând mirosul sfătuirilor prea rele.

Întreaga minte spre Hristos având, cuvioase, întreg te- ai arătat dumnezeiesc chip de petrecere, şi luând din cer darul minunilor, cu harul tău faci bine celor ce la tine aleargă, părinte, şi fiecăruia îi dai a sufletului mântuire şi a trupului.

A Născătoarei

Apă a vieţii, ca ceea ce eşti izvor plin de har, ceea cu totul nevinovată, milostivirile cereşti le izvorăşte sufletului meu celui smerit, şi stinge, curată, văpaia patimilor ce mă necăjesc, şi dă-mi, Fecioară, porniri de pocăinţă, curăţindu- mă de gândurile cele pătimaşe.

Cântarea 5

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

De o petrecere cu nevoitorii din vechime te-ai arătat, Arsenie cuvioase, râvnind în vremurile de pe urmă virtutea lor şi viaţa cea cu a îngerilor deopotrivă; pentru aceea, arătatu-te-a Hristos, părinte, întocmai cu aceia întru slavă.

Lucrând inimile uscate cu cuvântul tău, le curăţeşti, Arsenie, de spinii şi ciulinii şarpelui, şi le găteşti ca bine să lucreze răsadurile făr' de moarte şi frumoase ale credinţei celei drepte.

Ca pe un vlăstar bine înflorit şi ca pe un pom cu totul roditor al dumnezeieştii nevoinţe te fericeşte Capadocia, Arsenie cuvioase, primind sudorile şi ale tale osteneli, părinte, şi cu ale tale scutece dumnezeieşti se laudă.

A Născătoarei

Omorât fiind de răutate, la mijlocirea ta de viaţă făcătoare am alergat şi cu căldură ţie strig: ceea care Viaţa cea fără de moarte ai născut, viu fă-mă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, şi spre cărări drepte mă îndreptează.

Cântarea 6

Irmos: Milostiv fii mie, Mântuitorule...

Din răsărit ca o stea nou luminată răsărit-ai, cu ale vieţuirii tale raze aprinzându-ne, Arsenie cuvioase, şi risipind al patimilor întuneric.

Cu pricepere duhovnicească împodobindu-te, cuvioase, cureţi petele sufletelor cu cuvântul harului şi tuturor arăţi, Arsenie, nemăsurata bunătate a lui Hristos.

Răbdând mari lupte, Arsenie părinte, te-ai arătat vestit prin fapte îmbunătăţite, cu faceri de minuni şi în felurite chipuri binefăcând celor ce cu credinţă de tine se apropie.

A Născătoarei

Născut-ai mai presus de fire din sângiurile tale fără de prihană pe Cel ce toate din nimic alcătuitu-le-a, Fecioară, şi pe noi ne-a plăsmuit din nou şi la vechea strălucire ne-a întors.

Condac, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Floarea cea nou sădită a Capadociei şi vasul cel de mult preţ al virtuţilor, sfinţitul Arsenie să fie cântat de mine. Căci acesta, ca un înger în trup vieţuind, în ceata tuturor sfinţilor a ajuns, împreună cu care mijloceşte la Hristos totdeauna, să ne dea nouă iertare a greşelilor.

Icos: Întreagă dorirea şi mişcările sufletului, părinte, dându-le lui Hristos, urmatu-I-ai prin vieţuire fără de prihană; şi făcându-te împlinitor al cuvântului Său, trupul ai omorât cu luptele nevoitoare şi sufletul ţi-ai luminat cu strălucirea nepătimirii şi cu dumnezeieştile suişuri şi cu împărtăşiri nematerialnice; şi chipurilor vieţuirii cuvioşilor de altădată râvnind, învrednicitu-te-ai de hărăzirea şi harul lor; căci locaş luminat al lucrării Duhului te-ai arătat şi pe mulţi îi izbăveşti de supărări cu prea multe minuni; că Mântuitorul pe care ai slăvit, luminat te-a proslăvit, Arsenie cuvioase, pe care pururea roagă-L să se dăruiască nouă iertare de greşeale.

Sinaxar

În ziua a 10-a a aceleiaşi luni (noiembrie), pomenirea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părintele nostru Arsenie Capadocianul, care a adormit în anul 1924.

Stih:
Prin nevoinţă pe Hristos slăvind, Arsenie,
Învrednicitu-te-ai de slava mai presus de cuget,
înţelege că lui Arsenie, în a zecea zi, viaţa de pe pământ s-a luat.

Acest fericit şi nou arătat între Sfinţii părinţi a ieşit din răsărit, fiind născut din părinţi dreptcredincioşi, Elefterie şi Varvara cu numele, în anul 1840, într-un sat aproape de Cesareea, numit îndeobşte Farasa.

Făcându-se învăţat întru toate şi iubind din tot sufletul şi inima pe Domnul, I-a urmat când a ajuns la vârsta de 26 de ani, îmbrăcând schima monahilor în mănăstirea de acolo a cinstitului Înaintemergător, a luat numele de Arsenie în loc de Teodor, cum s-a numit mai înainte.

Acolo s-a dat pe sine prea încordatei nevoinţe, zăbovind şi topindu-şi trupul în postiri şi privegheri, şi lacrimi, şi rugăciuni neîncetate, şi luminându-şi sufletul cu tainice vederi şi luminări dumnezeieşti. Pentru aceea Domnul, răsplătindu-i ostenelile, i-a dat har bogat de minuni; căci pe mulţi neputincioşi îi tămăduia, şi izbăvea de chin pe cei îndrăciţi, revărsând bogăţia facerii de bine asupra celor credincioşi şi necredincioşi.

Şi, slujind în Sion cele preoţeşti cu alţi preoţi (căci luase harisma preoţiei), a strălucit faţa lui, revărsându- se peste ea harul şi strălucirea cea dinlăuntrul lui.

Petrecând viaţa în chip cuvios şi fără de prihană, şi vestit şi lăudat făcându-se prin sporirile şi înaintările în virtute, a venit în Grecia împreună cu toţi creştinii din Asia Mică, în anul 1924, luna august, făcându-se schimb de populaţii, şi s-a aşezat în insula Cherchira; apoi, după patruzeci de zile, bolind puţin şi spunându-şi mai dinainte moartea, s-a mutat la locaşurile cereşti şi veşnice, în 10 noiembrie, anul mântuirii 1924, fiind de 83 de ani.

Trecând 34 de ani, s-a făcut aducerea cinstitelor sale moaşte, care s-au şi aşezat în sfânta mănăstire de maici a Sfântului Ioan Teologul, care este aproape de Suroti, lângă Tesalonic.

Şi era cuviosul la înfăţişarea trupului înalt de statură, uscat la faţă din pricina încordatei nevoinţe; avea păr des, asemenea şi sprâncenele, iar barba îi ajungea până la piept; ochii erau mari şi fruntea lată, iar la obiceiuri era adunat, cu luare aminte şi aspru, ca unul ce „vede pe Cel nevăzut”, după dumnezeiescul Pavel.

Cu ale lui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte- ne şi ne mântuieşte. Amin.

Cântarea 7

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Luminând cu razele nepătimirii, te-ai arătat bine grăitor credincioşilor şi necredincioşilor, Arsenie, ca un slujitor al lui Hristos, tămăduind pe fiecare la a sa vreme potrivită.

Prin ostenelile nemăsurate ale nevoinţei, la cea fără de osteneală viaţă te-ai mutat acum, a noastră toată osteneala şi durerea uşurând, Arsenie fericite, a celor ce cu credinţă te cinstim.

Ca un înger la înfăţişare arătatu-te-ai, şi lumină faţa ta a luminat, părinte, când în sfântul Sion lui Dumnezeu, Arsenie, jertfa nesângeroasă ai adus.

A Născătoarei

Făcutu-te-ai a lumii mântuire, pe Hristos Împăratul întrupând, pe Cel ce din înşelăciune iarăşi ne-a chemat, curată, şi mântuieşte pe cei care cântă: Bucură-te, Ceea plină de har.

Cântarea 8

Irmos: Pe Dumnezeu, cel ce S-a prea slăvit în muntele cel sfânt şi în rug I-a arătat lui Moise taina pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

În viaţa ta te-ai arătat cu scumpătate plinitor poruncilor dumnezeieşti, tu, purtătorule de Dumnezeu, şi plin fiind de ale harului şuvoaie, apa tămăduirilor o izvorăşti, Arsenie, celor care te laudă.

Pe mine, cel întinat de petele păcatului, cu mijlocirea ta curăţitoare, înţelepte, spală-mă, şi străluceşte-mă cu cunoştinţa pocăinţei, ca să petrec plăcut lui Dumnezeu a vieţii mele vreme, Arsenie.

Neîntinată vieţuire săvârşind şi cu harurile sfinţilor îmbogăţindu-te, înţelepte, te-ai arătat chip al sfinţeniei, Arsenie, şi cu cetele sfinţilor te-ai unit după dumnezeiescul tău sfârşit.

A Născătoarei

Pe Cel din tine întrupat în chip de necuprins, pe Dumnezeul tuturor, Fecioară, în pântece purtatu-L-ai, pe care cu sârguinţă roagă, prea nevinovată, iertare a greşealelor să dea, Fecioară, nouă, celor ce te slăvim pe tine.

Cântarea 9

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om. Pentru aceea, pe prea curata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o mărim.

Ca un preot smerit şi cuvios şi blând, Arsenie, Stăpânului a toate preoţind în chip cuvios şi cu credinţă dreaptă, Acestuia adusu-I-ai, ca pe o jertfă şi prinos, faptele vieţuirii tale; pentru aceea, proslăvit ai fost ca unul deopotrivă cu sfinţii întru cinstire.

Mănăstirea apostolului, pe care mai mult decât pe ceilalţi iubitu-l-a Hristos, pururea o acoperă, cuvioase, şi înţelegător de sus o binecuvântează, care cu moaştele tale cinstite, Arsenie, ca şi cu o comoară din cer dată se îmbogăţeşte, şi săvârşeşte cu credinţă, sfinte, sfinţită pomenirea ta.

În ceruri, în cămara cea de nuntă cu totul luminată locuind Arsenie, de Dumnezeu purtătorule, şi frumuseţea cea nemeşteşugită a lui Hristos văzând, şi îndumnezeindu-te prin împărtăşirea scânteierii întreit prea strălucite, primeşte-a mea cântare, şi lumina cea dumnezeiască cere-mi, cu ale tale purtătoare de lumină rugăciuni.

A Născătoarei

Prea luminate sfeşnice cu străluciri de aur, scaun cu aur îmbrăcat în chip de foc, Maică cea plină de har, curată, a Dumnezeului Atotţiitor, care mai presus de fire

din pântecele tău ieşit-a, înalţă din gunoiul patimilor mintea mea spre a vieţii luminate împărtăşire.

Luminânda, glas 2 **Podobie:** Femei, ascultaţi...

Prin lupte ale nevoinţei, în anii de pe urmă la a desăvârşirii înălţime te-ai ridicat, părinte, şi ai vorbit cu Dumnezeu, Arsenie, şi de la Dânsul harul minunilor, sfinte, ai luat, ca iconom al sufletelor şi de lumină plin.

A Născătoarei

Neispitită de bărbat născut-ai pe Cel ce numai cu cuvântul pe toate din cele ce nu sunt le-a făcut, Fecioară, Născătoare a lui Dumnezeu, şi neamul omenesc de stricăciune l-ai scăpat; pentru aceea te mărim şi a ta caldă mijlocire în fiecare zi o cerem.

La Laude

Punem 4 stihuri şi cântăm următoarele **stihiri**:

Glas 8, **Podobie:** O, uimitoare minune...

Pe calea strâmtă şi necăjicioasă neabătut păşit-ai prin credinţă, Arsenie, părinte cuvioase, şi mai presus de patimi prin cugetul ceresc fiind, te-ai arătat sălăşluire a nepătimirii; pentru aceea, ale tale osteneli primind Hristos, slavei şi strălucirii mai presus de minte te-a învrednicit.

Cu suflet prea curat, Arsenie părinte, lui Dumnezeu, cuvioase, preoţind, preot de Dumnezeu cuprins te-a arătat, şi ca o jertfa Lui bine primită, isprăvile faptelor tale bune cu credinţă I-ai adus; pentru aceea, împreună cu ale sfinţilor dumnezeieşti cete te-ai numărat, facându-te locuitor cu dânşii laolaltă.

De Dumnezeu cugetătorule, Arsenie părinte, cu luptele înfrânării mintea curăţind, umplutu-te-ai de luminarea dăruirii Duhului şi, luând har de minuni, cu rugăciunea feluri de patimi ai tămăduit; pentru aceasta-n ceruri cu îngerii-mpreună grăitor ajuns-ai, milă şi har cerând [şi] pentru noi.

Arsenie părinte cu totul fericite, în lume, fericită viaţă nepoticnit ai petrecut, cuvioase, cele de pe pământ trecându-le cu vederea; pentru aceea, către slava cea mai

presus de lume cu bucurie alergat-ai, ca un prea cald al lui Hristos slujitor, rugân-du-te totdeauna pentru noi, care dumnezeieştile tale moaşte îmbrăţişăm.

Slavă ..., glas 8

Stadiul nevoinţei cu voie neşovăitoare săvârşind, cinstea vieţii celei veşnice cu vrednicie ai luat de la Hristos, Arsenie părinte cuvioase. Căci neputinţa firii tale cu nădejdea celor ce vor să fie bunătăţi ai întărit, ale căror arătări în chip tainic le-ai primit. Şi acum slava Unuia Născut Fiu al lui Dumnezeu văzând, nu înceta, sfinte, rugându-L, ca să ne izbăvim de a vrăjmaşului sminteli şi sufletele noastre să se mântuiască.

Şi acum...

Cele cereşti te cântă, Maică nenuntită plină de har, şi noi slăvim naşterea ta cea neurmată; mijloceşte, de Dumnezeu Născătoare, sufletele noastre să se mântuiască.

La Liturghie

La Fericiri, cântarea 3 şi 6 din canonul cuviosului, cele două tropare şi condacul.

La Apostol: Prochimenul (pe un glas grav): „Lăuda-se-vor cuvioşii întru slavă".

Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă.

Galateni: „Fraţilor, roada Duhului este dra-gostea...”. (Caută în sâmbăta săptămânii 27.)

Evanghelia de la Sfântul Sava;

Chinonic: Întru pomenire veşnică va fi dreptul.

Mărimuri: Bucură-te, următorule al cuvioşilor şi podoaba cea sfinţită a Capadociei; bucură-te, cel ce dai fiecăruia dumnezeiesc har, ca unul ce eşti de Dumnezeu slăvit, părinte Arsenie.

Distih: Pe Arsenie cel nou între cuvioşi Gherasim l-a cântat cu cântări dumne-zeieşti.

Viață îndumnezeită bine petrecând, al Mângâietorului vas cinstit te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Arsenie, și harul minunilor primind, tuturor grabnic ajutor le dai; Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

